

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronati (*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard Gonzàlez (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carrió, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

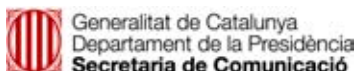
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Espanya a la contra

La celebració del simposi “Espanya contra Catalunya: una mirada històrica (1714-2014)”, que es va fer la setmana passada a Barcelona, va desencadenar una nova tempesta en la societat espanyola sobre la gravíssima inconveniència del concepte. Espanya contra Catalunya? Mai de la vida! Les desigualtats absolutes contra els “que volen dividir” es van multiplicar acompanyades dels exabruptes habituals. El punt màxim del deliri va arribar quan Unió Progreso y Democracia, Ciutadans i el Partit Popular van coincidir a demanar al fiscal que obrís una investigació per si alguna ponència incitava “a l’odi, la violència o la xenofòbia”. Una actitud tan absurda com enviar un policia a un congrés amerindi per si els estudis sobre l’extermini dels indígenes a les mans dels colonitzadors europeus incita algú a buscar-ne la revenja contra espanyols, britànics o francesos.

Feia molt de temps que a Barcelona no es veia un agent de l’autoritat –fiscal, en aquest cas– seguint amb atenció el contingut d’una ponència científica. Abans fins i tot anaven a El Molino per apuntar els excessos d’alguna revista. Els dirigents polítics que han demanat l’actuació de la fiscalia deuen enyorar aquells temps.

L’oportunitat del títol del simposi potser no ha estat ben apamada. En el procés que s’ha desplegat a Catalunya l’atenció dels polítics, de la premsa i d’una part de l’opinió pública espanyola se centra obsessivament a denunciar les perversitats de l’independentisme. Els organitzadors ja en podien preveure els efectes. Una altra cosa és si val la pena perdre gaire temps intentant evitar les reaccions previsibles i inevitables, que buscaran qualsevol excusa per a deslegitimar la discrepància nacional. En tot cas, les sinèdoques en història o en periodisme són habituals. “Espanya”, presa com un tot, mai ha anat contra “Catalunya”. Però tampoc “Espanya” va descobrir Amèrica, ni ha guanyat els mundials de futbol que ha guanyat. Quan es diu “els Estats Units declaren la guerra a Alemanya”, òbviament, els Estats Units no declaren res, sinó que ho fan els seus representants polítics. I quan es diu “Lisboa no acudirà a la cimera” es fa referència al govern portuguès. Si es diu “Espanya contra Catalunya”, queda clar que qui ho diu parla de les institucions o les classes dominants de l’estat. Però explicar tot això és sobrer.

Tan sobrer com que el PP valencià demanara al simposi que retiraren la ponència “Espanya contra el País Valencià”, que va dictar el catedràtic d’història medieval Antoni Furió. El seu secretari general va afirmar que no necessiten que ningú els defense. No ho han entès. Ells no eren els defensats. Més aviat al contrari...

Als nostres lectors

Homologació andorrana

Després d’haver renunciat a mantenir-se com un paradís fiscal Andorra obre ara una nova era de reformes molt més ambicioses. El seu Consell General ha aprovat una sèrie de lleis que comporten una autèntica revolució cultural. Normes que modifiquen la fiscalitat del país i que obren la porta a empreses de l’exterior. Per als andorrans el concepte de país canviarà a partir d’ara, perquè s’han homologat del tot a la Unió Europea. En aquest número d’EL TEMPS Gemma Aguilera explica amb tots els detalls aquest ambiciós procés de reformes i entrevista el ministre andorrà de Finances, Jordi Cinca. Igualment, l’ampli dossier dedicat a la qüestió recull les opinions de tots els agents i els sectors econòmics: empresaris, comerciants, advocats...